Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

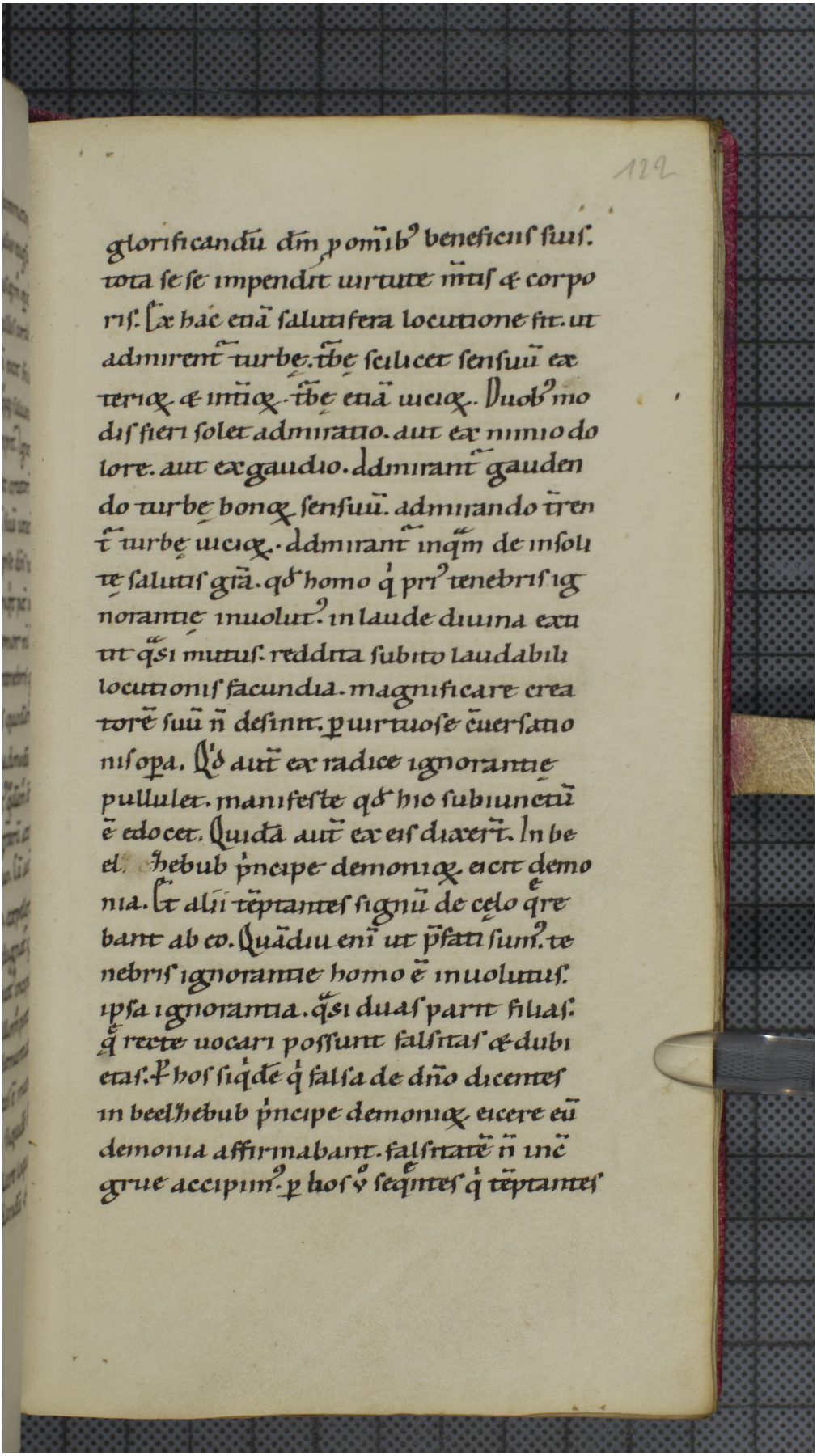

122

glorificandu dm pomib beneficis suis.
tota se se impendit uirtute mtis & corpo
ris. Ex hac etiã salutifera locutione fit. ut
admirent turbe. tbe scilicet sensuũ ex
teriq & intiq. tbe etiã uciq. Duob mo
dis fieri solet admiratio. aut ex nimio do
lore. aut ex gaudio. admirant gauden
do turbe bonq sensuũ. admirando tren
t turbe uciq. admirant inqm de insoli
te salutis giã. qd homo q pri tenebris ig
norantie inuolut. in laude diuina exti
ut qsi mutus. reddita subito laudabili
locutionis facundia. magnificare crea
torẽ suũ ñ desinit. p uirtuose cuersatio
nis opa. Qd aut ex radice ignorantie
pullulet. manifeste qd hic subiunctũ
ẽ edocet. Quida aut ex eis dixerũt. In be
el hebub pncipe demoniq eicit demo
nia. Et alii tẽptantes signũ de celo qre
bant ab eo. Quãdiu enĩ ut pfati sum. te
nebris ignorantie homo ẽ inuolutus.
ipsa ignorantia. qsi duas parit filias.
q recte uocari possunt falsitas & dubi
etas. Hos siqdẽ q falsa de dño dicentes
in beelhebub pncipe demoniq eicere eũ
demonia affirmabant. falsitatẽ ñ inte
grue accipim. p hos ꝯ seqntes q tẽptantes